

РЕШЕНИЕ

№ 16006

гр. София, 03.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 09.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **433** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Мистрал Дистрибуция“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу РА № Р-22220520005859-091-001/14.06.2021 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1399/10.09.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който на дружеството са определени допълнителни данъчни задължения за ДДС по ЗДДС общо в размер на 294059.68 лв. главница и лихви за забава в размер на 80232.62 лв. за д.п. от м.04.2018г. до м.01.2019 г. вкл.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, обосноваващи реалното извършване на доставките, фактурирани с процесните фактури, издадени от доставчиците на дружеството. Позицията на практика на СЕС. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разности по делото.

Ответникът по жалбата – Директорът на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на

жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22220520005859-020-001/28.09.2020г./ л.21-22 от делото/, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. / л. 19-20 от делото/ на директора на ТД на НАП – [населено място], за установяване на задължения за ДДС по ЗДДС за д.п.01.04.2018г. – 31.01.2019г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по електронен път на 19.10.2020г. Заповедта е изменена със ЗВР № Р-22220520005859-020-002/13.01.2021г. / л.23 от делото/, като срока за завършване на ревизионното производство е определен до 19.03.2021г. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. РД е издаден с № Р-22220520005859-092-001/15.04.2021г. /л.25-36 от делото/. В законоустановения срок е постъпило възражение срещу РД. Извън срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р- Р-22220520005859-091-001/14.06.2021г. от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периодите, за които е възложена ревизията.

С РА е установен ДДС за внасяне и лихви в размер на 388 203,24 лв., при декларираните от дружеството задължения за същия период общо в размер на 13 910,94 лв. Разликата произтича от непризнато право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС по фактурите, издадени от „СЕЛЕКТИКО“ ЕООД; „ЦОНФОРД ПЛЮС“ ЕООД; „СМАРТ ДИСТРИБУШЪН“ ЕООД и „КЕЙ АЙ KEY ФЪНД МЕНИДЖЪРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и начислените в тази връзка лихви.

Осъществяваната от „МИСТРАЛ ДИСТРИБУЦИЯ“ ООД дейност е търговия на едро с пакетирани захарни и шоколадови изделия и се упражнява 2 търговски обекта в [населено място], [улица] [населено място], обл. П.. Представени са удостоверения за регистрация на обектите за търговия на едро с храни №46397/10.05.2018 г. и №101/10813/08.04.2019 г., издадени съответно от Областна дирекция по безопасност на храните – С. град и Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място].

В хода на ревизионното производство са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения ревизионен акт. Процесната ревизия е първа за спорните периоди и вид данъчно задължение.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220520005859-040-001/13.10.2020 г. Изискани са лицензи, разрешителни, договори, финансираня, оборотни ведомости, счетоводни справки, касаещи ревизираните периоди, както конкретно за преките доставчици „СЕЛЕКТИКО“ ЕООД; „ЦОНФОРД ПЛЮС“ ЕООД и „КЕЙ АЙ KEY ФЪНД МЕНИДЖЪРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е уточнено да бъдат представени всички първични търговски документи, фактури ведно с придружаващите ги стокови разписки, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи и др., заедно извадки от счетоводни регистри, доказващи реалността на получените доставки от посочените

контрагенти. В отговор от дружеството са представени документи и обяснения, като въпреки че в придружителното писмо от управителя е отразено, че е представена справка за стокския поток, то видно от съдържанието на именуваните по този начин файлове, че същата представлява извадка от аналитична сметка 304 „Стоки“ без да са налице данни за доставчик, клиент, номер на получени фактури, с които са заприходени стоките и номер на издадени фактури, с които са продадени.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „СЕЛЕКТИКО“ ЕООД; „ЦОНФОРД ПЛЮС“ ЕООД и „КЕЙ АЙ КЕЙ ФЪНД МЕНИДЖЪРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Резултатите от проверките са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, подробно описани на стр. 7 – 8 в констативната част на РД.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/ на „ПАРМАШ“ АД, ЕИК[ЕИК] и „МАГ КАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с които е изискана информация за получени заеми и наети МПС от ревизираното лице.

Приобщени са доказателства, събрани в хода на други административни производства на останалите спорни в настоящото производство доставчици, както следва:- с Протокол №1732747/05.03.2021 г. са приобщени РД №Р-22221919001464-092-001/27.09.2019 г., РА № Р-222219191001464-091-001/02.12.2019 г., издадени по повод извършена ревизия на „СЕЛЕКТИКО“ ЕООД, както и Решение №326/27.02.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което цитираният РА е потвърден;

- с Протокол 1732748/05.03.2021 г. са приобщени РД №Р-22221419003693-092-001/06.02.2020 г. и РА №Р-22221419003693 - 091-001/20.05.2020 г., издадени във връзка с извършена ревизия на „ЦОНФОРД ПЛЮС“ ЕООД;

- с Протокол 1732749/05.03.2021 г. е приобщен Протокол за извършена насрещна проверка на „СМАРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, приключила с издаването на Протокол №П-03000319049823-141-001/14.06.2019 г.

Извършени са проверки в информационната системна на НАП, относими към правото на данъчен кредит от спорните контрагенти.

С оспореният РА не е признато правото на данъчен кредит по фактури, документиращи доставка на стоки – захарни изделия и пакетирани храни, подробно описани по вид и количество във фактурите по доставчици, както следва:

- в размер на 186 444,36 лв., за данъчни периоди от м. 04.2018 г. до м. 01.2019 г., по всички 18 фактури, издадени от „СЕЛЕКТИКО“ ЕООД;

- в размер на 64 746,37 лв., за данъчни периоди от м. 08.2018 г. до м. 01.2019 г., по всички 9 фактури, издадени от „ЦОНФОРД ПЛЮС“ ЕООД;

- в размер на 8 286,20 лв., за данъчен период м. 01.2019 г., по фактура №0000000026/09.01.2019 г. с данъчна основа в размер на 41 431,00 лв., издадена от „КЕЙ АЙ КЕЙ ФЪНД МЕНИДЖЪРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД;

- в размер на 34 582,76 лв., за данъчни периоди от м. 04.2018 г. до м. 06.2018 г., по всички 4 фактури, издадени от „СМАРТ ДИСТРИБУШЪН“ ЕООД.

От страна на ревизираното лице, във връзка със спорните доставки са представени копия на получените фактури, доказателства за разплащане по банков път посредством факторинг услуги от друг контрагент „ВИРТУАЛ ОФИС КОНСУЛТ“ и писмени обяснения от управителя.

Съгласно приложената декларация от представляващия ревизираното лице, всички уговорки относно сроковете и предаването на стоките са устни, без да имат сключени писмени договори. В същата декларация не са дадени подробни разяснения и не са приложени доказателства за приемо-предаването и транспортирането на стоките с мотива, че детайлите по осъществяването им представляват търговска тайна. Посочено е, че за извършване на дейността си „МИСТРАЛ ДИСТРИБУЦИЯ“ ООД разполага с наети МПС и складови помещения. Управителят на ревизираното дружество е заявил, че стоките, предмет на спор в настоящото производство са получени в складовете на жалбоподателя с транспорт, организиран за сметка на доставчиците и същите са получени от служители в склада – И. С. С. и М. В. Д..

При извършената проверка в информационната система на НАП е констатирано, че за лицето И. С. са подадени уведомление по реда на чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/ за назначаването му на трудов договор, на длъжност „консултант промоутър продавач“ за периода от 29.09.2016 г. до 19.11.2018 г. в „СМАРТ ДИСТРИБУШЪН“ ЕООД – един от спорните доставчици в настоящото производство, а в ревизираното дружество лицето е назначен на трудов договор от 19.11.2018 г. на същата длъжност. Въз основа на изложените данни, органите по приходите са подчертали, че в периодите, в които „СМАРТ ДИСТРИБУШЪН“ ЕООД е доставчик на ревизирувания субект м. 05.2018 г. и м. 06.2018 г., И. С. С., за който се твърди, че е получавал стоките от името на жалбоподателя е в трудовоправни отношения с единия доставчик и не би следвало да бъде позиционирано в склада на „МИСТРАЛ ДИСТРИБУЦИЯ“ ООД, от където да има възможност да приема стоките на ревизираното дружество.

За другото посочено лице, като служител на жалбоподателя М. В. Ц. е установено, че са подавани данни за сключен трудов договор от 15.03.2017 г. с „МИСТРАЛ ДИСТРИБУШЪН“ ООД, на длъжност фактурист.

В РД е посочено, че не са представени изрично изискваните стоков поток и съпътстващи фактурите документи: договори, стокови разписки, приемо-предавателни протоколи; превозни документи - пътни листове, товарителници, експедиционни бележки/; търговска кореспонденция с клиента – писма, факсове, заявки, поръчки и др.; данни за лицата /трите имена и ЕГН/, с които е осъществяван контакт. Подчертано е, че не е предоставена информация по какъв начин е осъществявано договарянето за всяка една от доставките относно: количество, вид, качеството на стоката, срок на годност, сертификат, мястото и датата на доставяне на стоките, транспорта, товаренето и разтоварването; документи, доказващи складова база, от която е получена стоката, датата на която е получена и до кой обект е транспортирана стоката; място и дата на товарене и разтоварване; лицата извършили товаро-разтоварната дейност - трите имена и ЕГН; МОЛ на предаване и МОЛ на получаване на стоките – имена и ЕГН; за чия сметка е извършен транспортът - товарителници, експедиционни бележки, пътни листа и др., от които да е видно какъв е регистрационния номер на транспортното средство, с което е извършен превоза на стоките /вид, марка, модел, цвят, товароносимост, собственост на транспортното средство – идентификационни данни, шофьор – имена и ЕГН извършил доставката.

Отбелязано е, че по отношение на счетоводното отчитане на доставките от всички спорни доставчици от ревизираното лице са приложени месечни оборотни ведомости, разпечатки от счетоводни сметки 401 „Доставчици“, 304 „Стоки“, 501 „Каса в лева“, банкови извлечения с титуляр „МК ФАКТОР“ с ЕИК[ЕИК] за разплащане по конкретните доставки чрез факторинг услуги.

За целите на извършените насрещни проверки на „СЕЛЕКТИКО“ ЕООД; „ЦОНФОРД ПЛЮС“ ЕООД и „КЕЙ АЙ КЕЙ ФЪНД МЕНИДЖЪРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД са изготвени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, които са връчени на проверяваните дружества по реда на чл. 32 от ДОПК. За връчването по служебен път на ИПДПОЗЛ са извършени по две посещения на адреса за кореспонденция, отразени в съответните протоколи, изготвените съобщения са поставени на определеното за целта място в съответната ТД на НАП и са публикувани в Интернет. Изпратени са писма с обратна разписка, както и електронни съобщения, а върху върналите се неотворени пликове е поставен гриф „сменен адрес“ за съобщенията към „СЕЛЕКТИКО“ ЕООД и „КЕЙ АЙ КЕЙ ФЪНД МЕНИДЖЪРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, а този към „ЦОНФОРД ПЛЮС“ ЕООД е отразено „непознат на адреса“. От посочените доставчици не са представени документи и обяснения във връзка с фактурирани към „МИСТРАЛ ДИСТРИБУЦИЯ“ ООД доставки.

За доставките от „СМАРТ ДИСТРИБУШЪН“ ЕООД са коментирани събраните доказателства, отразени в Протокол за извършена насрещна проверка №П-03000319049823-141-001/14.06.2019 г., съставен по повод извършвана проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ на „МИСТРАЛ ДИСТРИБУЦИЯ“ ООД, приключила с Протокол № П-22221319043472-073-001/ 27.05.2019 г. и приобщен по реда на ДОПК към настоящото производство. Първият цитиран протокол е изготвен след приключване на основното производство, за целите на което са изискани доказателства от доставчика „СМАРТ ДИСТРИБУШЪН“ ЕООД и в него само са изброени приложените документи, а именно: заверени копия на издадените фактури към „МИСТРАЛ ДИСТРИБУЦИЯ“ ООД за периода от м. 09.2016 г. до м. 06.2018 г., фактури от предходни доставчици, договор за наем от 04.08.2016 г.; електронно копие на банкови извлечения от разплащателна сметка на трето лице „ЛИБЕРТИН“ ЕООД, писмени обяснения и хронологичен регистър на счетоводни сметки 411 „Клиенти“, 702 „Приходи от продажби на стоки“, 4532 „Начислен ДДС върху продажбите“ 301 „Доставки“ и 304 „Стока в офис“.

Анализирани са и представените писмени обяснения от управителя на „СМАРТ ДИСТРИБУШЪН“ ЕООД, който заявява, че фактурираните стоки за ревизираното лице са предимно от вътреобщностни придобивания /В./, като стоките пристигат в [населено място], складова база „Чайка Пак“, съгласно договор с наемодател или в склада в [населено място], складова база „О.“, [улица], съгласно договор за транспортни и товаро-разтоварни услуги и договор за съхранение с „М. Дистрибуция“ ЕООД. Договори не са представени. При проверката на дневниците за покупки е установено, че за данъчните периоди от 01.04.2018 г. до 31.01.2019 г. не са открити отчетени разходи за наеми, транспортни и товаро-разтоварни услуги, услуги по съхранение на стоки по фактури издадени от „ЧАЙКА ПАК“ ООД и от „МИСТРАЛ ДИСТРИБУЦИЯ“ ООД. Не е представен стокосен поток, а спорните фактури, издадени на жалбоподателя отразяват продажба на стоки в големи количества, за което е необходима складова база, където същата е съхранявана преди нейната реализация, но такава в хода на проверката на „СМАРТ ДИСТРИБУШЪН“ ЕООД не е установена. Липсват приемо-предавателни протоколи, с които да са документирани получените от жалбоподателя стоки и не са предоставени данни за мястото и датата на предаване/приемането им, както и конкретните участващи лица.

Предвид изложеното е формиран извод, че за декларираните продажби от „СМАРТ

ДИСТРИБУШЪН“ ЕООД не са представени документи, доказващи възможността на дружеството за осъществяване на реална дейност и за извършване на реални доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, в т.ч. липсват доказателства за наличие на материална база, търговски обекти и място, от което се осъществява декларираната дейност. Дружеството не разполага с персонал за осъществяване предмета на своята дейност. Не се доказва и произхода на стоките, които се декларират като продадени.

При извършения анализ на данните в информационната система на НАП е установено, че за периода, през който са фактурирани доставките към „МИСТРАЛ ДИСТРИБУЦИЯ“ ЕООД, цитираните дружества не са декларирали наличие на лица, назначени по трудов договор, с изключение на едно лице, наето от „СМАРТ ДИСТРИБУШЪН“ ЕООД, което беше коментирано по-горе в настоящото решение. Налице са констатации относно датите на регистрацията и дерегистрацията по ЗДДС на дружествата, сочени за доставчици. За всички изброени дружества е отбелязано, че са дерегистрирани по ЗДДС в последващи доставките периоди, по инициатива на орган по приходите, при установени обстоятелства по чл. 176 от закона, с изключение на „ЦОНФОРД ПЛЮС“ ЕООД, чиято дерегистрация по ЗДДС е поради прекратяване на юридическото лице със или без ликвидация. От извършения анализ на дневниците за продажби към справките-декларации по ЗДДС на спорните доставчици е установено, че издадените фактури към ревизираното дружество са включени в дневниците за продажби към справките-декларации по ЗДДС за съответните периоди. Въз основа на подробно изложените в констативната част на РД доводи е прието, че липсват доказателства за произход на стоките, за предаване на резултата от същите /приемо-предавателни протоколи и др./, както и доказателства за наличие на трудов и материален потенциал за изпълнението им.

Като допълнителен аргумент, органите по приходите са посочили, че в издадените РА /за извършени ревизии на „СЕЛЕКТИКО“ ЕООД и ЦОНФОРД ПЛЮС“ ЕООД/ не са представени документи, не е установена реално извършвана дейност и начисления ДДС в издадените фактури към клиентите е определен като дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

Анализът на фактите, имащи отношение към материалния, кадровия и технически потенциал на издателите на фактурите, обосновава извода на ревизиращите за относителна субективна симулация по отношение на спорните доставки и знание от страна на получателя, че участва в документиране на доставка при която се цели злоупотреба с право – в случая – намаляване на задълженията за внасяне на ревизираното лице.

Обобщавайки фактите и обстоятелствата, ревизиращите органи са направили извод, че за признаване правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „СЕЛЕКТИКО“ ЕООД; „ЦОНФОРД ПЛЮС“ ЕООД; „СМАРТ ДИСТРИБУШЪН“ ЕООД и „КЕЙ АЙ КЕЙ ФЪНД МЕНИДЖЪРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД фактури не са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС. Установили са, че представените от ревизираното дружество документи са непълни и неточни. Посочено е, че спорните фактури не отразяват реално извършени доставки и на посочените по-горе основания са отказали право на приспадане на данъчен кредит в оспорвания размер.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчнозадълженото лице е обжалвало РА № Р-22220520005859-091-001/14.06.2021 г., издаден от орган по приходите при

ТД на НАП – [населено място], пред директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], който с Решение № 1399/10.09.2021г. е потвърдил същия изцяло.

В хода на съдебното обжалване на РА е изслушана и приета ССЧЕ и допълнение към нея / л. 99- 102 и л.116 -121 от делото/, неоспорени от страните. Вещото лице след извършена проверка на документите, приложени по делото и тези в административната преписка, както и проверка в счетоводството на дружеството е дало отговор на поставените му задачи.

От жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства по които вещото лице е изготвило експертизите / 1 бр. черен класьор/. Не са ангажирани други доказателства от страните в производството.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, в частта мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция на „ ОДОП” – [населено място], поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за неоснователни и оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Дирекция "ОДОП", са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК. От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят е бил запознат с всички действия и актове на приходната администрация и му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си. От преписката не се установява при извършването на ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата, и формирането на фактическите и правните им изводи, да е нарушаван принципа на служебно начало и добросъвестното упражняване от страна на ревизиращите органи по приходите на техните процесуални права, или същите да са извършили действия, надвишаващи законовите им правомощия. В хода на ревизията са събрани всички относими доказателства и от трети лица, приобщени по съответния ред от ревизиращия екип, съгласно изискванията на ДОПК.

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът

констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.53-60 от делото). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-22220520005859-091-001/14.06.2021 г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта.

За да откаже правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, издадени от „Селектико“ ЕООД; „Цонфорд Плюс“ ЕООД; „Смарт Дистрибушън“ ЕООД и „Кей Ай Кей Фънд Мениджърс България“ ЕООД, органите по приходите са приели, че по същите не са налице реално извършени доставки, не са възникнали данъчни събития, и данъкът по тези доставки е начислен неправомерно, с оглед на което на основание чл. чл.68, ал.1, т.1, вр. с чл.69, ал.1, т.1, вр. с чл.70, ал.5, вр. с чл. 6 от ЗДДС е отказал право на приспадане на данъчен кредит по същите.

До този извод органите по приходите са достигнали след анализ на представените документи от жалбоподателя и поради факта, че при извършените насрещни проверки на доставчиците, същите не са представили исканите документи, обосноваващи реалността на доставките по фактурите. Приел е, че представените документи от жалбоподателя и част от доставчиците са частни такива, без доказателствена сила и не удостоверяват действително доставяне на стоките към дружеството жалбоподател, че не са налице доказателства за техническа, кадрова и материална обезпеченост на доставчиците. За това е посочено, че в случая е налице формално документирание на сделки и оформяне на счетоводни документи, без да е налице фактическо изпълнение на доставки.

Жалбоподателят оспорва тези изводи на органа по приходите като твърди, че стоките – захарни изделия и пакетирани храни, посочени във фактурите са реално доставени и получени като в хода на ревизионното производство са представени всички необходими документи доказващи този факт. Жалбоподателят счита, че органът по приходите е приложил неправилно материалният закон. Позовава се на практиката на СЕС.

Възраженията на жалбоподателя са неоснователни.

Спорът между страните е формиран по въпроса извършени ли са реални доставки на стоки – захарни изделия и пакетирани храни от „Селектико“ ЕООД; „Цонфорд Плюс“ ЕООД; „Смарт Дистрибушън“ ЕООД и „Кей Ай Кей Фънд Мениджърс България“ ЕООД, респективно възникнало ли е за жалбоподателя

„Мистрал Дистрибуция“ ООД правото на приспадане на данъчен кредит по

процесните фактури, издадени от тези доставчици.

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/ получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/ извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/ осъществен от него внос; 4/ изискуемия от него данък като платец по глава осма. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл.25, ал.2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл.25, ал.2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл.25, ал.3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на доставка данъкът се явява начислен от доставчика правомерно.

Съгласно чл.6 от ЗДДС, доставката на стока се дефинира, като прехвърляне на правото на собственост върху стоката, т.е. за да се установи извършването на доставка, следва да се докаже, че доставчикът - ДЗЛ, което е издало фактурата и е начислило ДДС, е прехвърлил собствеността върху стоката предмет на продажбата на нейният получател. При родово определените вещи, като в процесния случай с фактурите, издадени от **„Селектико“ ЕООД; „Цонфорд Плюс“ ЕООД; „Смарт Дистрибушън“ ЕООД и „Кей Ай Кей Фънд Мениджърс България“ ЕООД**, прехвърлянето на собствеността се осъществява с факта на предаване на стоката на получателя, което пък означава, че следва да е безспорно установено, че доставчикът е разполагал със стоката към датата на извършване на доставката. В тежест на жалбоподателя е да установи това обстоятелство, тъй като той трябва да установи всички предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно посочените по –горе доставчици, за липса на реални доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС не са опровергани. За да бъде признато право на данъчен кредит не е достатъчно само да е издадена фактура, данъкът по нея да е начислен към бюджета и да е включена в СД по ЗДДС и в дневника за покупки за периода, необходимо е доставката да е реално извършена.

Видно от събраните доказателства в ревизионното производство на доставчиците са извършени насрещни проверки, като органите по приходите са изискали от същите да предоставят документи и писмени обяснения, релевантни за доказване на реалното изпълняване на фактурираните доставки към **„Мистрал Дистрибуция“ ООД**. В указания от ревизиращите органи срок, от същите не са представени никакви документи и обяснения във връзка с процесните доставки.

Не са представени доказателства за произход на стоките, доказателства, че стоките са били налични при доставчиците, мястото им на съхранение, материална, техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците, както и

доказателства за реално предаване на стоките между доставчиците и жалбоподателя – складови разписки, експедиционни бележки, товарителници и приемно – предавателни протоколи. Липсват и доказателства как са били осчетоводени, заведени и изписани съответно в счетоводството на доставчиците тези стоки, доказателства за транспорта на същите, за чия сметка е същия, как е осъществен и от кого, къде са предадени и приети процесните стоки, как и от кого са осъществени товаро-разтоварните работи, с оглед на вида и количеството на доставяните стоки. Не са представени и доказателства за извършени разходи и приходи по придобиването и последващата реализация на стоките по процесните стоки от страна на доставчиците и жалбоподателя, доказателства за заплащането на стоките, както и доказателства за последваща реализация на стоките.

Видно от представените по делото доказателства посочените по -горе доставчици не разполагат с материална, кадрова и техническа обезпеченост за изпълнение на процесните доставки на стоки. Направени са служебни проверки в информационната система на НАП, при които е установено, че цитираните дружества доставчици са deregистрирани по ЗДДС по инициатива на орган по приходите, поради натрупани големи задължения към бюджета по данъчноосигурителните сметки. При сочените доставчици не са констатирани данни за реално извършвана стопанска дейност, за наличие на активи, обекти, офиси и извършени разходи за консумативи. Установено е, че за сочените доставчици няма данни за персонал, който да извърши фактурираните услуги, нито данни доставчиците, да са наемали лица по гражданско правоотношение. Доказателства, които да опровергават тези констатации на органите по приходите не бяха представени и в настоящото съдебно производство.

Изводите на органа по приходите, че не са налице реално извършени доставки на стоки по процесните фактури не се опровергават и от приетата по делото ССЧЕ и допълнителното заключение към нея. Факта, че процесни фактури са осчетоводени при жалбоподателя съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и че са включени в дневниците за покупки и продажби и СД по ЗДДС на жалбоподателя, съответно е извършено плащане по същите, е ирелевантен към факта на извършване на доставките, тъй като не е безспорно установено, че е налице реално извършена доставка именно от процесните доставчици, издатели на фактурите. Следва да се отбележи, че вещото лице е извършило проверка единствено на представените по делото документи и в счетоводството на жалбоподателя. Същото не е могло да извърши проверка в счетоводствата на доставчиците, което изрично е отбелязано в заключенията за да даде отговор дали тези доставчици са водили редовно счетоводство, съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и дали представените документи от жалбоподателя за изготвяне на заключението, които обаче не са представени в хода на съдебното производство, въпреки дадената му възможност от съда, се намират в счетоводствата на доставчиците, съответно налице ли е идентичност между същите.

Представените писмени доказателства от жалбоподателя в хода на съдебното производство, също не обосновават по категоричен начин извода,

че фактурираните доставки от посочените по-горе доставчици са реално извършени. Ревизираното лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, е следвало да докаже по пътя на пълно и главно доказване право на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди, респективно, че не са налице пречки за упражняването на това право, предвидени в действащите за ревизирания данъчен период материалноправни норми. Представените писмени доказателства са частни такива без достоверна дата, същите не са заверени по надлежния ред и доказателствената им тежест следва да се преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства. Данъчната фактура представлява частен документ, удостоверяващ само съгласно чл.180 от ГПК, че изявленията, които се съдържат в нея, са направени от лицата, които са я подписали. Данъчната фактура не представлява доказателство за фактическо осъществяване на доставката. Т. доказателство не е и осчетоводяването на фактурата и включването и в СД и в дневниците за покупки и продажби. За да бъде призната доставката за реална не е достатъчно да бъдат издадени счетоводни документи, а и да има доказателства, че доставчикът е извършил доставката. Такива доказателства не са представени нито в ревизионното производство и административното оспорване на РА, нито в настоящото съдебно производство.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставките на стоки именно от издателите на фактурите, по които се претендира данъчния кредит. В този смисъл е и решението на С. по дело С-152/02.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е заключил, че не е установено наличие на доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС, данъчно събитие и изискуемост на данъка по смисъла на чл.25 от ЗДДС за доставки от **„Селектико“ ЕООД; „Цонфорд Плюс“ ЕООД; „Смарт Дистрибушън“ ЕООД и „Кей Ай Кей Фънд Мениджърс България“ ЕООД** и е отказал право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68, ал.1, т.1 и т.2, вр. с чл.69, ал.1 и 2 от ЗДДС, вр. с чл.70, ал.5 от ЗДДС за процесните данъчни периоди – **д.п. от м.04.2018г. до м.01.2019 г. вкл.**

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА, потвърден Решение № 1399/10.09.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изхода на спора, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира за основателно.

Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 374292.30 лв. Предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 19621.69 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София- град, трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Мистрал Дистрибуция“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу РА № Р-22220520005859-091-001/14.06.2021 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1399/10.09.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, с който на дружеството са определени допълнителни данъчни задължения за ДДС по ЗДДС общо в размер на 294059.68 лв. главница и лихви за забава в размер на 80232.62 лв. за д.п. от м.04.2018г. до м.01.2019 г. вкл.

ОСЪЖДА „Мистрал Дистрибуция“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП” - [населено място] сумата в размер на **19621.69 лв.**/деветнадесет хиляди шестотин двадесет и един лева и шестдесет и девет стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок, от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: